

Dato, 01.12.17

PROFETEN MUHAMMED ﷺ SOM DET SOLEKLARE BEVISET PÅ SANNHETEN

Et budskap eller befaling blir lagt vekt på, når den begynner med ord som: «Si ...» eller «Å, folk! Sannelig, ...». Dette er for å spesifisere en befaling og fjerne enhver tvil eventuelt.

I verset som følger, klargjør Allah det at Han har sendt Sitt elskede Sendebud, Profeten Muhammed ﷺ til menneskeheten, som det avgjørende beviset på sannheten, til veiledning og lys for menneskeheten:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ ...﴾

Å, menneskert! Sannelig, det har kommet til dere (i form av Profeten Muhammeds hellige vesen ﷺ, som er) det (mest sikre, fullkomne og soleklare) avgjørende beviset fra Herren deres (den Sanne, den Veldige). Og Vi har (med ham ﷺ) nedsendt innlysende og opplysende lys (i form av Koranen) til dere.¹

Det er ingen tvil om at Profeten Muhammed ﷺ er blitt sendt som rettleiding til menneskeheten. Både troende og ikke-troende kunne se Profeten Muhammed ﷺ ansikt til ansikt, da Allah sendte ham ﷺ til denne verden, for ca. 1500 år siden. Da kunne både Abu Jahl og Abu lahab (hardnakkede ikke-troende,) fysisk se Profeten Muhammed ﷺ. Hazrat Abu Bakr ؓ og hazrat Umar ؓ, Usman og Ali ؓ, kunne også fysisk se sin ærede leder, Profeten Muhammed ﷺ. Men forskjellen var at Abu Jahl og Abu lahab var (ikke-troende, og fornektet Profeten Muhammed ﷺ), mens hazrat Abu Bakr, Umar, Usman og Ali ؓ, var troende.

De som ærer og roser Profeten Muhammed ﷺ i dag, de som føler glede i anledning til *milaad-ul-Nabi* ﷺ, disse er de som følger i fotsporene til *sahaba karaam* virkelig. Mens de som ikke føler glede i anledning til *milaad-ul-Nabi* ﷺ, dem er som Abu jahl og lahab.

Hvordan kan man kalle seg selv for å være en tilhenger (*ummati*) av Profeten Muhammed ﷺ, men føler ikke glede i anledning til *milaad-ul-Nabi* ﷺ (fødselsdagen hans, bursdagen hans)? Det er ulojalt. Så man bør rose, prise, respektere, ære og hedre denne storslagne personligheten, Profeten Muhammed ﷺ, dette vektlegger Allah mer enn noe som helst annet.

¹ Koranen 4:174